

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7183 van 6 juli 2011
in de zaak A. 200.661/XIV-33.223**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karim Yahyaoui
kantoor houdend te 1000 Brussel
Livornostraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 61.300 van 11 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 22 juni 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, niet van toepassing zijn. De Raad van State heeft, in navolging van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, reeds herhaaldelijk gesteld dat artikel 6 van het E.V.R.M. niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen. Het eerste en het tweede middel zijn in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Naar luid van artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet geldt de keuze van woonplaats die wordt vastgelegd in de eerste proceshandeling voor de latere handelingen, behoudens kennisgeving aan de griffier bij aangetekende brief van een uitdrukkelijke wijziging. Overeenkomstig dezelfde bepaling wordt elke kennisgeving door de griffier geldig ter gekozen woonplaats gedaan. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker in zijn verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitdrukkelijk woonplaatskeuze heeft gedaan in “het opvangcentrum voor vluchtelingen te 2950 Kapellen, Kazerneweg 35”. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de verzoeker een uitdrukkelijke wijziging aan de griffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter kennis heeft gebracht. De bewering van de verzoeker dat hij na een beslissing van Fedasil in april 2011 is verhuisd en dat de maatschappelijk assistent in zijn voormalige centrum de woonplaatskeuze zou hebben gewijzigd, doet hieraan geen afbreuk. Nu uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor de zitting van 6 mei 2011 werd verstuurd naar de door de verzoeker gekozen woonplaats, zijnde Kazerneweg 35 te 2950 Kapellen, de kennisgeving geldig ter gekozen woonplaats werd gedaan. Het eerste middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Naar luid van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet wordt het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen wanneer de verzoeker niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt. De verzoeker is in casu niet verschenen noch vertegenwoordigd, hoewel hij geldig was opgeroepen, zoals uit de behandeling van het eerste middel blijkt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon zich in het bestreden arrest dan ook zonder verder onderzoek van de zaak beperken tot de verwerping van het beroep met toepassing van het voornoemde artikel 39/59, § 2, tweede lid. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het derde middel vecht de verzoeker de motieven van het bestreden arrest inhoudelijk aan. Daargelaten de vaststelling dat, anders dan de verzoeker

beweert, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het bestreden arrest niet motiveert door een bevestiging van de beslissing van de commissaris-generaal, heeft de Raad van State als administratieve cassatierechter geen rechtsmacht om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zes juli tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams